

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำนาม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ระหว่างทางบันทึก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สรรสร้างนิราศภูเขาทอง (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ใบความรู้ เรื่อง คำนาม

ความหมายของคำนาม

คำนาม คือ คำที่หมายถึงบุคคล สัตว์ วัตถุ สิ่งของ สภาพธรรมชาติ สถานที่ ความคิด ความเชื่อ คำนิยม คือ รวมทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

คำนามมีประโยชน์ คือ ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารเมื่อต้องการกล่าวถึง คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เป็นนามธรรม

หน้าที่ของคำนาม

คำนามทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หน่วยเสริมความหรือขยายคำนามอื่น

ชนิดของคำนาม

คำนามมี ๔ ชนิด ได้แก่ คำนามสามัญ คำนามวิสามัญ คำลักษณนาม และคำอาการนาม ดังนี้

๑. คำนามสามัญ คือ คำนามที่ใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ โดยทั่วไป มิได้ระบุแน่นอนว่าเป็นสิ่งนี้มีชื่อเรียกอย่างนี้ หรือสิ่งนั้น มีชื่อเรียกอย่างนั้น เช่น ดอกไม้ ประตู แจกัน คำนามสามัญอาจมีความหมายแคบกว้างต่างกัน คำนามสามัญที่มีความหมายแคบอาจเป็นประเภทย่อยของคำนามสามัญที่มีความหมายกว้าง เช่น ก้านยาว หมอนทอง พวงมณี มีความหมายแคบกว่าเมื่อเทียบกับทุเรียน

ประโยชน์ของคำนามสามัญ คือ ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อความหมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ความคิด ความรู้สึก และการกระทำ

๒. คำนามวิสามัญ คือ คำที่เป็นชื่อซึ่งตั้งขึ้นเฉพาะสำหรับเรียกคำนามสามัญหนึ่ง ๆ เช่น (โรงพยาบาล)จุฬาลงกรณ์ (ถนน)พญาไท

ประโยชน์ของคำนามวิสามัญ คือ ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อความหมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ที่มีความเฉพาะเจาะจง

๓. คำลักษณนาม คือ คำที่ใช้บอกลักษณะของคำนามหรือคำกริยา เช่น พัดลม ๒ เครื่อง ส่งงานให้ใบสี ขอกอดที่

ประโยชน์ของคำลักษณนาม คือ ช่วยให้รู้ถึงลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ หรือ การกระทำ

๔. คำอาการนาม คือ คำนามที่เกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงคำกริยาเป็นคำนาม โดยการเติมคำ “การ” หรือ “ความ” หน้าคำกริยา เช่น การเดิน การวิ่ง ความรัก ความร้อน

ประโยชน์ของคำอาการนาม คือ ช่วยขยายขอบเขตการใช้คำให้มีคำใช้ได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่เป็นตัวแทนของความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เป็นนามธรรม